

Byla C-351/24**Prašymas priimti prejudicinį sprendimą****Gavimo data:**

2024 m. gegužės 15 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Veszprémi Törvényszék (Vesprėmo bendrasis teismas, Vengrija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2024 m. balandžio 29 d.

Pareiškėja:

C/C Vámügynöki Kft.

Atsakovė:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
(Nacionalinio mokesčių ir maitų administratoriaus skundų direkcija,
Vengrija)

Veszprémi Törvényszék (Vesprėmo bendrasis teismas, Vengrija)

<...>

Administracinėje byloje dėl prašymo atleisti nuo maitų atmetimo <...> tarp *C/C Vámügynöki Kft.* (<...> Zalaegerszeg, Vengrija), pareiškėjos, ir *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága* (Nacionalinio mokesčių ir maitų administratoriaus skundų direkcija, Vengrija) (<...> Budapeštas, Vengrija <...>), atsakovės, *Veszprémi Törvényszék* (Vesprėmo bendrasis teismas, Vengrija) priėmė šią nutartį

Nutartis

<...> Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas Europos Sąjungos Teisingumo Teismui pateikia toliau nurodytą prejudicinį klausimą:

1. Ar Reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos maitinės kodeksas (toliau – Maitinės kodeksas), 119 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiama nacionalinė praktika,

pagal kurią kilmės įrodymas pripažįstamas neteisingu, netaikant Visos Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių preferencinių kilmės taisyklių regioninės konvencijos (toliau – Konvencija) priedėlio 32 straipsnyje nustatytos procedūros?

<...> [Nacionalinės proceso teisės aspektai]

Pagrindimas

Faktinės aplinkybės

Pareiškėja, veikianti *Best-Epil Kft.* (importuotoja) vardu kaip netiesioginė muitinės atstovė, laikotarpiu nuo 2021 m. gruodžio 17 d. iki 2022 m. vasario 26 d. 20 kartų kreipėsi į *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Csongrád-Csanád Vármegyey Adó- és Vámigazgatósága* (Csongrád-Csanád provincijos mokesčių ir muitų direktoratas prie Nacionalinio mokesčių ir muitų administratoriaus, Vengrija; toliau – pirmosios pakopos muitinė) su prašymu išleisti į laisvą apyvartą įvairius vaisius ir daržoves. Paprastai prekės buvo siunčiamos iš Albanijos, Turkijos arba Kosovo, nurodant, kad jų kilmė yra Albanija arba Turkija. Išleidimo į laisvą apyvartą metu muitinės deklaracijos 36 langelyje buvo įrašytas lengvatinio tarifo kodas 300, o pareiškėja, remdamasis pridėtais kilmės įrodymo dokumentais, prašė apskaičiuoti muitus pagal lengvatinį režimą. Trimis su ginču susijusiais atvejais švieži produktai (mandarinai), išsiųsti iš Kosovo su pagal EUR.1 kilmę įrodančiais kilmės dokumentus, kurių numeriai A0104738, A0104737 ir A0104736, buvo išleisti į laisvą apyvartą atitinkamai 2022 m. vasario 26 d. <...>, 2022 m. vasario 22 d. <...> ir 2022 m. vasario 3 d. <...>

Išleidus prekes į laisvą apyvartą, 2023 m. gegužės 5 d. pirmosios pakopos muitinė nurodė atlikti *a posteriori* kontrolę, kurios metu deklaravo, kad judėjimo sertifikatas EUR.1, išduotas Kosovo muitinės, neatitiko Komisijos pranešimo 2021/C 418/12 apie Visos Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių preferencinių kilmės taisyklių regioninės konvencijos arba protokolų dėl kilmės taisyklių, kuriomis nustatoma šios Konvencijos susitariančiųjų šalių įstrižinė kumuliacija, taikymą (toliau – Komisijos pranešimas) nuostatų, taip pat atsižvelgdama į tai, kad lengvatinis režimas žemės ūkio produktams negali būti taikomas tarp Europos Sąjungos, Kosovo ir Turkijos ir kad jo negali patvirtinti Kosovo muitinė. Tuo remdamasi 2023 m. rugpjūčio 16 d. sprendimais pirmosios pakopos muitinė nustatė papildomus muitus, kurių bendra suma sudarė 2 580 000 HUF <...>, ir pareikalavo, kad pareiškėja juos sumokėtų.

2023 m. rugpjūčio 18 d. pareiškėja, remdamasis Muitinės kodekso 116 straipsnio 1 dalies c punktu, pirmosios pakopos muitinei pateikė prašymą atleisti nuo muitų. Savo prašyme ji teigė, kad yra įvykdytos Muitinės kodekso 119 straipsnio 3 dalyje nustatytos sąlygos, t. y. kadangi pagal Konvenciją išduotame kilmės įrodymo dokumente EUR.1 klaida buvo padaryta dėl muitinės padarytos klaidos, Muitinės kodekso 119 straipsnio 1 dalies a punkte reikalaujamas patikrinimas, ar pareiškėjas žinojo apie klaidą, neturėtų būti atliekamas.

Atsakovės sprendimas

Pirmosios pakopos muitinė atmetė pareiškėjos prašymą. Atsakovė, nagrinėjusi pareiškėjos administracinį skundą, paliko galioti pirmosios pakopos muitinės sprendimą.

Sprendimo motyvuose atsakovė rėmėsi Muitinės kodekso 116 straipsnio 1 dalies c punktu ir 119 straipsnio 1 dalies a punktu bei 3 dalimi. Šiuo atžvilgiu ji nurodė, kad kilmės sertifikatas buvo išduotas ne vykdant Konvencijos I priedėlio 31 straipsnyje numatytą administracinį bendradarbiavimą, todėl Muitinės kodekso 119 straipsnio 3 dalyje numatyta išimtis netaikytina ir kad pagal šio kodekso 119 straipsnio 1 dalies a punktą būtina išnagrinėti, ar pareiškėja galėjo pagrįstai pastebėti muitinės padarytą klaidą. Ji taip pat teigė, kad pagal *Kúria* (Aukščiausiasis Teismas, Vengrija) sprendimą Nr. 2/2022, priimtą administracinės teisės doktrinos suvienodinimo procedūroje, negalima atmesti galimybės nustatyti klaidą dėl to, kad pati pareiškėja taip pat padarė klaidą.

Atsakovės sprendime nurodyta, kad net jei Kosovo muitinė būtų padariusi klaidą, pareiškėja būtų galėjusi ją pagrįstai pastebėti, nes ji vykdo profesinę veiklą muitinės srityje, turi reikiamus muitinės leidimus, atitinkamas žinias ir patirtį muitinio įforminimo srityje. Pareiškėja turėjo žinoti apie lengvatinio režimo taisykles, susitarimus ir konvencijas dėl muitų bei Komisijos pranešimą, todėl turėjo žinoti, kad judėjimo sertifikatai EUR.1 buvo išduoti neteisingai. Kosovo muitinės išduotuose EUR.1 sertifikatuose padaryta klaida buvo tokio pobūdžio, kad ją buvo galima vienareikšmiškai nustatyti iš dokumentų ir pagrįstai aptikti.

Ginčo šalių pozicijos

Pareiškėjos reikalavimai

Pareiškėja pateikė skundą, kuriuo prašė panaikinti atsakovės sprendimą ir pirmosios pakopos muitinės sprendimą bei įpareigoti pastarąją instituciją pradėti naują procedūrą. Dėl teisinio pažeidimo pareiškėja savo skunde nurodo, kad pagal Muitinės kodekso 116 straipsnio 1 dalies c punktą kompetentingų institucijų klaida pateisina importo muitų sumų grąžinimą arba atsisakymą jas išieškoti. Pagal Muitinės kodekso 119 straipsnio 1 ir 3 dalis, kai lengvatinis režimas suteikiamas pagal administracinio bendradarbiavimo sistemą, jei paaiškėja, kad Sąjungos muitų teritorijai nepriklausančios šalies ar teritorijos institucijos išduotas sertifikatas yra neteisingas, tokia klaida nelaikoma klaida, kurią pareiškėja galėjo pastebėti, kaip apibrėžta 119 straipsnio 1 dalies a punkte.

Pareiškėja nurodė, kad pagal Konvencijos I priedėlio 31 straipsnyje numatytą administracinį bendradarbiavimą institucijos įsipareigoja perduoti antspaudo kopijas ir adresą pranešimui. Jų nuomone, tai, kad Kosovo muitinė panaudojo šį antspaudo pavyzdį judėjimo sertifikatui EUR.1 išduoti, rodo, kad egzistuoja Muitinės kodekso 119 straipsnio 3 dalyje numatytas administracinis

bendradarbiavimas. Jei būtų pritarta atsakovės argumentui, Muitinės kodekso 119 straipsnio 3 dalis netektų prasmės ir negalėtų būti taikoma, nes dėl Konvencijos I priedėlio 31 straipsnio nuostatų ji netektų prasmės. Atsakovė turėjo laikytis Konvencijos I priedėlio 32 straipsnyje nustatytos patikrinimo procedūros ir pateikti Kosovo muitinei klausimą dėl kilmės įrodymo teisingumo. Pareiškėja sąžiningai rėmėsi tuo, kad už Sąjungos muitų teritorijos ribų esanti muitinė, kaip Konvencijos šalis, kilmės įrodymą išdavė tinkamai taikydamą Konvenciją ir jos protokolus.

Atsakovės atsakymas

Atsiliepime į skundą atsakovė prašo jį atmesti. Dėl bylos esmės ji teigė, kad eksporto šalies (Kosovo) muitinė, remdamasi Komisijos pranešimu ir Konvencija, negalėjo teisėtai patvirtinti lengvatinės prekių kilmės vietos (Turkijos). Be to, atsižvelgiant į tai, kad minėta klaida buvo akivaizdi pačiame kilmės įrodyme, atsakovė neturėjo kelti klausimo dėl dokumento autentiškumo eksportuojančios valstybės muitinei, nes Konvencijoje šiuo klausimu nėra jokio reikalavimo. Ji neigė, kad tai, jog muitinė išdavė sertifikatą EUR.1 naudodama antspaudo pavyzdį, turėtų būti suprantama kaip administracinis bendradarbiavimas. Jos nuomone, Konvencijos I priedėlio 31 straipsnyje šiuo atžvilgiu nėra jokių taisyklių ir jis negali būti aiškinamas plačiai.

Kosovo muitinė negalėjo patvirtinti lengvatinės Turkijos kilmės. Konvencijos I priedėlio 32 straipsnyje nurodytas patikrinimas gali būti atliekamas, kai importuojančios susitariančios šalies muitinei kyla pagrįstų abejonių dėl dokumento autentiškumo; tačiau tokių abejonių atsakovei nekilo, nes buvo galima neabejotinai nustatyti, kad dokumentai buvo klaidingi ir kad jie negalėjo patvirtinti kilmės vietos, todėl kilmės įrodymo patikrinimo procedūra buvo netinkama.

Atsakovė pažymėjo, kad Muitinės kodekso 116 straipsnio 1 dalies c punkte numatytas muitų grąžinimas dėl institucijos padarytos klaidos gali būti taikomas tik tuo atveju, jei pagal Muitinės kodekso 119 straipsnio 1 dalies a punktą pareiškėja negalėjo pagrįstai nustatyti klaidos. Remdamasi savo atitinkamomis žiniomis ir patirtimi muitinės srityje, pareiškėja turėjo pagrįstai nustatyti klaidą, nes ji matyti iš dokumentų. Pagal Muitinės kodekso 15 straipsnio 2 dalies b punktą asmuo, pateikiantis muitinės deklaraciją, atsako už tą deklaraciją pagrindžiančių dokumentų autentiškumą, tikslumą ir galiojimą.

Atsakovė taip pat teigė, kad pagal Muitinės kodekso 119 straipsnio 1 dalies b punktą pareiškėjos sąžiningumas turi būti nagrinėjamas atskirai, todėl tai, kad pareiškėja veikė sąžiningai, netrukdo jai pagrįstai pastebėti muitinės padarytą klaidą.

Sjungos teisė

Reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Muitinės kodeksas), 116 straipsnis

„1. Laikantis šiame skirsnyje nustatytų sąlygų, importo arba eksporto muto sumos gražinama arba atsisakoma išieškoti dėl bet kurios iš šių priežasčių:

- a) esant importo ar eksporto muto sumų permokoms;
- b) prekėms turint defektų arba neatitinkant sutarties sąlygų;
- c) kompetentingoms valdžios institucijoms padarius klaidą;
- d) siekiant teisingumo.

<...>“

Muitinės kodekso 119 straipsnis

„1. 116 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje ir 117, 118 bei 120 straipsniuose nenurodytais atvejais importo ar eksporto muto suma gražinama arba atsisakoma ją išieškoti, jeigu pranešus apie pirminę skolą muitinei paaiškėja, kad dėl kompetentingos valdžios institucijos padarytos klaidos šią skolą atitinkanti muto suma yra mažesnė už mokėtiną sumą, ir jeigu įvykdytos šios sąlygos:

- a) skolininkas pagrįstai negalėjo pastebėti tos klaidos; ir
- b) skolininkas veikė sąžiningai.

3. Jeigu lengvatinis režimas prekėms taikomas pagal administracinio bendradarbiavimo sistemą, kurioje dalyvauja Sąjungos muitų teritorijai nepriklausiančios šalies ar teritorijos valdžios institucija, šiai institucijai išdavus neteisingą sertifikatą, toks išdavimas laikomas klaida, kurios 1 dalies a punkto prasme pagrįstai nebuvo galima pastebėti.

Tačiau neteisingo sertifikato išdavimas nelaikomas klaida, jeigu sertifikatas buvo išduotas remiantis neteisingais eksportuotojo pateiktais faktais, išskyrus tuos atvejus, kai yra aišku, kad sertifikatą išdavusi valdžios institucija žinojo arba turėjo žinoti, kad prekės neatitiko lengvatinio režimo taikymo reikalavimų.

<...>“

Muitinės kodekso 64 straipsnis

„<...>

2. Prekių, kurioms taikomos lengvatinės priemonės, nustatytos susitarimuose, kuriuos Sąjunga sudarė su tam tikromis Sąjungos muitų teritorijai nepriklausančiomis šalimis ar teritorijomis arba su tokių šalių ar teritorijų grupėmis, lengvatinės kilmės taisyklės nustatomos tuose susitarimuose.

<...>“

Visos Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių preferencinių kilmės taisyklių regioninės konvencijos I priedėlio 15 straipsnis

„1. Vienos iš Susitariančiųjų Šalių kilmės produktams, importuojamiems į kitas Susitariančiąsias Šalis, atitinkamų susitarimų nuostatos taikomos pateikus vieną iš šių kilmės įrodymų:

- a) EUR.1 judėjimo sertifikatas, kurio pavyzdys pateiktas IIIa priede;
- b) EUR-MED judėjimo sertifikatas, kurio pavyzdys pateiktas IIIb priede;
- c) straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais – deklaracija (toliau – kilmės deklaracija arba EUR-MED kilmės deklaracija), kurią eksportuotojas pateikia sąskaitoje faktūroje, pristatymo pranešime ar bet kuriame kitame prekybiniame dokumente, kuriame atitinkami produktai apibūdinami pakankamai tiksliai, kad juos būtų galima identifikuoti; Kilmės deklaracijų tekstai pateikiami IV a ir IV b prieduose.

<...>“

Konvencijos I priedėlio 31 straipsnis (Administracinis bendradarbiavimas)

„1. Susitariančiųjų Šalių muitinės per Europos Komisiją pateikia viena kitai antspaudų, naudojamų jų muitinės įstaigose EUR.1 ir EUR-MED judėjimo sertifikatams išduoti, pavyzdžius ir muitinių, kurioms pavesta tikrinti tuos sertifikatus, kilmės deklaracijas ir EUR-MED kilmės deklaracijas, adresus.

2. Siekdamas užtikrinti tinkamą šios Konvencijos taikymą, Susitariančiosios Šalys per kompetentingas muitinės administracijas padeda viena kitai tikrinti, ar EUR.1 ir EUR-MED judėjimo sertifikatai, kilmės deklaracijos ir EUR-MED kilmės deklaracijos yra autentiškos ir ar šiuose dokumentuose pateikta informacija yra teisinga.“

Konvencijos I priedėlio 32 straipsnis (Kilmės įrodymų tikrinimas)

„1. Vėlesni kilmės įrodymų tikrinimai atliekami atsitiktinės atrankos būdu arba kai importuojančios Susitariančiosios Šalies muitinė turi pagrįstų abejonų dėl šių dokumentų autentiškumo, atitinkamų produktų kilmės statuso arba dėl atitikties kitiems šios Konvencijos reikalavimams.

2. Įgyvendindama 1 dalies nuostatas, importuojančios Susitariančiosios Šalies muitinė gražina eksportuojančios Susitariančiosios Šalies muitinei EUR.1 ar EUR-MED judėjimo sertifikatą ir sąskaitą faktūrą (jei ji buvo pateikta), kilmės deklaraciją ar EUR-MED kilmės deklaraciją arba šių dokumentų kopijas, prireikus nurodymą prašymo atlikti tikrinimą priežastis. Kartu su prašymu atlikti patikrinimą siunčiami visi turimi dokumentai ir informacija, kuriais remiantis galima daryti prielaidą, kad kilmės įrodyme pateikta informacija yra neteisinga.

3. Tikrinimą atlieka eksportuojančios Susitariančiosios Šalies muitinė. Ji turi teisę reikalauti bet kokių įrodymų ir atlikti bet kokį eksportuotojo apskaitos tikrinimą ar bet koki kitą, jos manymu, būtiną tikrinimą.

<...>“

Komisijos pranešimas apie Visos Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių preferencinių kilmės taisyklių regioninės konvencijos arba protokolų dėl kilmės taisyklių, kuriomis nustatoma šios Konvencijos susitariančiųjų šalių įstrižinė kumuliacija, taikymą (toliau – Komisijos pranešimas).

„Primenama, kad įstrižinė kumuliacija gali būti taikoma tik tuomet, jei galutinės gamybos ir galutinės paskirties šalys yra sudariusios laisvosios prekybos susitarimus, kuriuose nustatytos identiškos kilmės taisyklės, su visomis šalimis, dalyvaujančiomis įgyjant kilmės statusą, t. y. su visomis šalimis, kurių kilmės medžiagos buvo naudojamos. Medžiagos, kurių kilmės šalis nėra sudariusi susitarimo su galutinės gamybos ir (arba) galutinės paskirties šalimis, laikomos neturinčiomis kilmės statuso. Konkretūs pavyzdžiai pateikiami Visos Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių kilmės taisyklių protokolų paaiškinimuose.

<...>

3 lentelėje minimomis datomis nurodoma protokolų dėl kilmės taisyklių, kuriomis nustatoma įstrižinė kumuliacija ir kurios pridedamos prie atitinkamų ES, Turkijos ir ES stabilizacijos ir asociacijos proceso dalyvių laisvosios prekybos susitarimų, taikymo pradžios data. Kiekvieną kartą, kai daroma nuoroda į Konvenciją šioje lentelėje nurodytų šalių laisvosios prekybos susitarime, 2 lentelėje prieš datą nurodoma „(C)“.

Dėmesys taip pat atkreipiamas į tai, kad įstrižinės kilmės kumuliacijos tikslais Turkijos kilmės medžiagos, kuriomis prekiaujama laikantis Europos Sąjungos ir Turkijos muitų sąjungos nuostatų, gali būti nurodomos kaip Europos Sąjungos ir stabilizacijos ir asociacijos procese dalyvaujančių šalių, su kuriomis pasirašytas galiojantis kilmės protokolas, kilmės statusą turinčios medžiagos.

<...>

<...> Įstrižinė kumuliacija tarp Turkijos, Albanijos, Bosnijos ir Hercegovinos, Kosovo, Šiaurės Makedonijos, Juodkalnijos ir Serbijos galima. Tačiau žr. 3 lentelę

dėl įstrižinės kumuliacijos tarp Europos Sąjungos, Turkijos, Albanijos, Bosnijos ir Hercegovinos, Kosovo, Šiaurės Makedonijos, Juodkalnijos ir Serbijos.

<...>“

Prekių, kurioms taikoma Europos Sąjungos ir Turkijos muitų sąjunga, atžvilgiu taikymo data yra 2006 m. liepos 27 d., kuri netaikoma žemės ūkio produktams bei anglies ir plieno produktams. Taikymo Turkijos ir Kosovo santykiuose pradžia – 2019 m. rugsėjo 1 d.

Motyvai, dėl kurių teikiamas prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Šioje byloje prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas siekia sužinoti, ar atsakovė, kaip importo susitariančiosios šalies muitinė, turi teisę padaryti išvadą, kiek tai susiję su kilmės įrodymu, išduotu pagal Konvencijos I priedėlio 15 straipsnį, kad eksportuojančios susitariančiosios šalies muitinė kilmės įrodymą pateikė pažeisdama Konvenciją, ar ji prieš tai turi atlikti Konvencijos I priedėlio 32 straipsnyje numatytą patikrinimo procedūrą.

Šis teismas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencijoje nerado nė vienos bylos, susijusios su Muitinės kodekso 119 straipsnio 3 dalies aiškinimu.

Iškeltas klausimas yra svarbus šiam ginčui, nes pagal Muitinės kodekso 119 straipsnio 3 dalį pareiškėjos atleidimas nuo atsakomybės pagal Muitinės kodekso 119 straipsnio 1 dalies a punktą grindžiamas tik neteisingo sertifikato išdavimu vykdant administracinį bendradarbiavimą. Vis dėlto kilmės įrodymai paprastai išduodami ne per Konvencijos VI antraštinėje dalyje numatytą administracinį bendradarbiavimą, o per V antraštinėje dalyje numatytas procedūras, todėl pareiškėjos argumentas, kad dėl siauro Sąjungos teisės aiškinimo Muitinės kodekso 119 straipsnio 3 dalis netektų prasmės, galėtų būti pagrįstas.

Nagrinėjamu atveju šalys neabejoja, kad įstrižinė kumuliacija negalėjo būti taikoma aptariamoms prekėms, todėl kilmės įrodymo dokumente EUR.1 yra klaida. Šiame ginče muitinė priėmė sprendimą nesilaikydama Konvencijos I priedėlio 32 straipsnyje nustatytos tvarkos ir nepaprašiusi Kosovo muitinės patikrinti kilmės įrodymo atitiktis.

Konvencijos I priedėlio 32 straipsnyje numatyta procedūra, kuri yra išdėstyta VI antraštinėje dalyje, vykdoma per administracinį bendradarbiavimą ir gali būti pradėta, jei importuojančios susitariančiosios šalies muitinė turi pagrįstų abejonų. Pagal Konvencijos I priedėlio 32 straipsnio 3 dalį patikrinimą atlieka eksportuojančios susitariančiosios šalies muitinė. Šiame ginče muitinė teigė, kad galima neabejotinai ir užtikrintai nustatyti, kad Konvencijos nuostatos buvo pažeistos ir kad eksportuojančios susitariančiosios šalies muitinė negalėjo patvirtinti lengvatinių režimų pateisinančios kilmės.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nuomone, remiantis Muitinės kodekso 119 straipsnio 3 dalimi, neaišku, ar tuo atveju, kai kilmės įrodyme nustatoma klaida, importuojančios susitariančiosios šalies muitinė gali pripažinti, kad kilmės įrodymas yra neteisingas, jei ji atsisako kilmės įrodymo tikrinimo procedūros. Tai reiškia, kad pagal Muitinės kodekso 119 straipsnio 1 dalies a punktą reikia patikrinti, ar pareiškėja galėjo pagrįstai pastebėti klaidą. Jeigu muitinė, nustačiusi, kad kilmės įrodyme padaryta klaida, būtinai ir privalomai turėtų atlikti Konvencijos I priedėlio 32 straipsnyje numatytą patikrinimą, nustačiusi, kad kilmės įrodymas neteisingas, pagal šio kodekso 119 straipsnio 3 dalį reikia laikyti, kad pareiškėja negalėjo nustatyti klaidos. Jeigu prieš priimdama sprendimą muitinė privalėjo patikrinti kilmės įrodymą eksportuojančios šalies muitinėje, muitinės nustatyti faktai šiuo atveju būtų neišsamūs.

Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, šis teismas prašo Teisingumo Teismo išaiškinti klausimą, ar nacionalinė praktika, pagal kurią Sąjungos muitų teritorijai nepriklausančios šalies ar teritorijos valdžios institucijų išduotame kilmės įrodyme padarius klaidą, importuojančios susitariančiosios šalies muitinė pripažįsta, kad kilmės įrodyme padaryta klaida, netaikydama Susitarimo I priedėlio 32 straipsnyje numatytos procedūros, atitinka Muitinės kodekso 119 straipsnio 3 dalį.

<...> [Nacionalinės proceso teisės aspektai]

Vesprėmas, 2024 m. balandžio 29 d.

<...> [parašai]